

Sygn. akt VI Ka 143/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr .)

Sędziowie SO Tomasz Skowron

SO Barbara Żukowska

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015r.

sprawy **K. R.**

oskarżonego z art. 286 § 3 kk i inne

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 5 stycznia 2015 r. sygn. akt II K 1241/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. R. w ten sposób, że w pkt VII części dyspozytywnej zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres tymczasowego aresztowania od 25 marca do 8 kwietnia 2012 roku i od 13 marca do 22 kwietnia 2014 roku jako równoważny 112 (stu dwunastu) dniom ograniczenia wolności,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. A. kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt. VI Ka 143/15

UZASADNIENIE

K. R. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 1 września 2010 roku w W., woj. (...), na terenie marketu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z T. S., zabrał w celu przywłaszczenia wiertła marki T., powodując stratę o łącznej wartości 419,86 złotych na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w W., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

2. w dniu 1 września 2010 roku w W., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, zażądał korzyści majątkowej w postaci zwrotu pieniędzy w kwocie 199,94 złotych w zamian za zwrot bezprawnie zabranych rzeczy w postaci trzech kompletów wiertel marki T., działając na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w W., tj. o czyn z art. 286 § 1 i 2 k.k.,

3. w dniu 1 września 2010 roku w W., woj. (...), na terenie marketu (...), zabrał w celu przywłaszczenia cztery żarówki ledowe marki P. (...) wartości 69,87 złotych każda, powodując straty o łącznej wartości 279,48 złotych działając na szkodę (...) sp. z o.o. w W., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

K. W. został oskarżony o to, że w dniu 1 września 2010 roku w W., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, zażądał korzyści majątkowej w postaci zwrotu pieniędzy w kwocie 199,94 złotych w zamian za zwrot bezprawnie zabranych rzeczy w postaci trzech kompletów wiertel marki T., działając na szkodę (...) sp. z o.o. z/s w W., tj. o czyn z art. 286 § 1 i 2 k.k.

T. S. został oskarżony o to, że w dniu 1 września 2010 roku w W., w woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. R., zabrał w celu przywłaszczenia wiertła marki T. powodując straty o łącznej wartości 419,86 złotych działając na szkodę (...) sp. z o.o. w W., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 5 stycznia 2015r. w sprawie sygn. akt II K 1241/12:

I. ustalił, iż oskarżony K. R. dopuścił się popełnienia zarzucanych czynów, opisanych w punktach 1 i 3 części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, iż stanowią one wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., umorzył postępowanie,

II. oskarżonego K. R. uznał za winnego tego, iż 1 września 2010 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) sp. z o.o. w W., co do tego, że przedstawiony towar nabył wcześniej w sklepie, w wyniku czego uzyskał niekorzystne rozporządzenie mieniem w postaci zwrotu ceny przekazanych przedmiotów w kwocie 219,92 złotych, przy czym czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 286 § 3 w zw. z § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 286 § 3 k.k., wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

III. na podstawie art. 45 § 1 k.k., orzekł wobec oskarżonego K. R. przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 219,92 złotych (dwustu dziewiętnastu złotych i dziewięćdziesięciu dwóch groszy);

IV. oskarżonego K. W. uznał za winnego tego, iż 1 września 2010 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) sp. z o.o. w W., co do tego, że przedstawiony towar nabył wcześniej w sklepie, w wyniku czego uzyskał niekorzystne rozporządzenie mieniem w postaci zwrotu ceny przekazanych przedmiotów w kwocie 199,94 złotych, przy czym czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 286 § 3 w zw. z § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 286 § 3 k.k., wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

V. na podstawie art. 45 § 1 k.k., orzekł wobec oskarżonego K. W. przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 199,94 złotych (stu dziewięćdziesięciu dziewięciu złotych i dziewięćdziesięciu czterech groszy);

VI. ustalił, iż oskarżony T. S. dopuścił się popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, iż stanowi on wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. umorzył postępowanie;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. R. kary ograniczenia wolności zaliczył okres jego tymczasowego aresztowania od 25 III do 8 IV 2012 roku i od 13 do 22 IV 2014 roku, jako równoważny 50 (pięćdziesięciu) dniom ograniczenia wolności, zaś na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. W. kary ograniczenia

wolności okres jego zatrzymania w sprawie w dniach 27 i 28 XI 2014 roku, jako równoważny 4 (czterem) dniom ograniczenia wolności;

VIII. na podstawie art. 630 k.p.k. stwierdził, iż wydatki postępowania związane z oskarżeniem w części umarzającej postępowanie wobec oskarżonego K. R. ponosi Skarb Państwa;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonych K. R. i K. W. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa przypadających od nich kosztów sądowych;

X. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. stwierdził, iż koszty procesu związane z oskarżeniem T. S. ponosi Skarb Państwa, w tym zasądził na jego rzecz od Skarbu Państwa kwotę 1.008 złotych tytułem zwrotu kosztów działania obrońcy z wyboru;

XI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 V 1982 roku prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. A. kwotę 924 złotych wraz z kwotą 212,52 złotych jako podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony oskarżonego K. R. z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego K. R. zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w części tj. w pkt VII jego części dyspozytywnej.

Na podstawie art. 427 § 2 kpk skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, (art. 438 pkt 3 kpk), a polegający na przyjęciu, iż oskarżony K. R. był tymczasowo aresztowany w przedmiotowej sprawie od 13 kwietnia 2014 roku do 22 kwietnia 2014 roku, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – zawiadomienia organu administracji Aresztu Śledczego w J. wynika, iż oskarżony K. R. był tymczasowo aresztowany od dnia 13 marca 2014 roku do dnia 22 kwietnia 2014 roku i w konsekwencji nieprawidłowe zaliczenie oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności tymczasowego aresztowania od dnia 13 kwietnia 2014 roku do dnia 22 kwietnia 2014 roku.

Podnosząc powyższy zarzut, na podstawie art. 427 § 1 kpk w zw. z art. 437 § 2 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części tj. w pkt VII części dyspozytywnej wyroku poprzez zaliczenie oskarżonemu K. R. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okresu jego tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25 marca 2012 roku do dnia 08 kwietnia 2012 roku i od dnia 13 marca 2014 roku do dnia 22 kwietnia 2014 roku, jako równoważnego 112 dniom ograniczenia wolności.

Ponadto, wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. A. kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. R. z urzędu za postępowanie odwoławcze według nrom prawem przypisanych, składając jednocześnie oświadczenie, iż koszty te nie zostały poniesione ani w całości, ani w części przez oskarżonego, jak również przez osobę działającą w jego imieniu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zarzut i wniosek apelacji okazały się zasadne.

Zaskarżony wyrok co do zasady jest prawidłowy, Sąd Okręgowy nie znajduje podstaw do ingerencji w jego treść w oparciu o art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. czy też art. 455 k.p.k.

Zarzut apelacji sprowadzający się do kwestionowania okresu tymczasowego aresztowania zaliczonego oskarżonemu K. R. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności jest natomiast zasadny. K. R. przeciwko któremu w postępowaniu sądowym zastosowano tymczasowe aresztowanie i zarządzono poszukiwanie listem gończym został zatrzymany i przyjęty do Aresztu Śledczego w J. w dniu 13 marca 2014 r. (zawiadomienie aresztu śledczego k.263). Potwierdzeniem powyższego jest chociażby fakt że oskarżony zażalenie na zastosowanie tymczasowego aresztowania napisał z aresztu

w dniu 18 marca 2014 r. (k.272). Sąd I instancji błędnie więc w wyroku jako datę początkową tego okresu tymczasowego aresztowania zaliczonego temu oskarżonemu na poczet wymierzonej kary oznaczył dzień 13.IV.2014 r., prawidłowo powinien być zaliczony okres od 13 marca do 22 kwietnia 2014 r., co – mając na uwadze przelicznik z art. 63 § 1 k.k. – łącznie ze stosowanym wcześniej tymczasowym aresztowaniem w postępowaniu przygotowawczym jest równoważne 112 dniom ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy zauważa jednakowoż, że powyższe uchybienie mogło być wyeliminowane w trybie postanowienia uzupełniającego z art. 420 § 2 k.p.k. gdyby skarżący zamiast apelacji złożył stosowny wniosek lub gdyby taki wniosek złożył prokurator. Znacząco obniżyłoby to koszty procesu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. R. w ten sposób że w pkt. VII części dyspozytywnej zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres tymczasowego aresztowania od 25 marca do 8 kwietnia 2012 r. i od 13 marca do 22 kwietnia 2014 r. jako równoważny 112 dniom ograniczenia wolności. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. A. kwotę 516,60 zł. w tym 96,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego K. R. w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. mając na uwadze zasady słuszności, zważywszy iż zmiana wyroku była efektem uchybienia Sądu I instancji Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.